

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 373/07
27.03.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Vladimira Tamaša, predsednika veća, Ljubice Milutinović, Milomira Nikolića, Jovanke Kažić i Nadežde Radević, članova veća, u parnici tužilje AA čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tuženog BB, čiji je punomoćnik BV, advokat, radi utvrđenja, odlučujući o reviziji tuženog, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Valjevu, Gž.173/06 od 13.04.2006. godine, u sednici održanoj 27.03.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tuženog, izjavljena protiv presude Okružnog suda u Valjevu, Gž.173/06 od 13.04.2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Valjevu, Gž. 173/06 od 13.04.2006. godine odbijene su žalbe parničnih stranaka i potvrđena presuda Opštinskog suda u Valjevu, P. 1864/97 od 27.10.2005. godine kojom je usvojen tužbeni zahtev i obavezan tuženi da isplati tužilji protivvrednost 1/2 vozila "aa" registarski broj "aa1" u iznosu od 289.961,28 dinara i protivvrednost 1/2 vozila marke "bb" registarski broj "bb1" iznos od 561.082,50 dinara sa zateznom kamatom na navedene iznos počev od 06.06.2005, godine do isplate a odbijen tužbeni zahtev da se utvrdi da je tužilja vlasnik 1/2 dela kombajna za pšenicu Nemačke proizvodnje, 1/2 dela traktora marke "Rakovica" i vlasnik 1/2 jednog berača za kukuruz i 1/2 jedne freze, te svaka stranka obavezana da snosi svoje parnične troškove.

Protiv presude Okružnog suda u Valjevu tuženi je blagovremeno izjavio reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu člana 399. u vezi sa članom 491.stav 1. Zakona o parničnom postupku, Vrhovni sud je našao da revizija tuženog nije osnovana.

U toku postupka nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361.stav 2. tačka 9. Zakona o parničnom postupku, na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti. Pobijana presuda sadrži dovoljne, jasne i neprotivrečne razloge o odlučnim činjenicama, pa nema bitne povrede iz člana 361.stav 2. tačka 12. Zakona o parničnom postupku.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju tužilja i tuženi su bili u braku od 1970 do 15.07.1995. godine kada je bračna zajednica faktički prestala, a 1998. godine brak parničnih stranaka je razveden pravnosnažnom presudom. U braku imaju dvoje dece, sina rođenog 1971. godine i kćerku rođenu 1980. godine. Zajedničkim radom u toku trajanja bračne zajednice tužilja i tuženi su stekli putnička vozila i to marke "aa" registarske oznake "aa1" i marke "bb", registarski broj "bb1".

Nižestepeni sudovi su pravilno primenili materijalno pravo, kada su usvojili tužbeni zahtev i utvrdili da navedena vozila predstavljaju zajedničku imovinu parničnih stranaka jer su je stekli radom u toku trajanja zajednice života u braku, a u smislu člana 171. Porodičnog zakona ("Službeni glasnik RS" broj 18 od 22.02.2005. godine).

Neosnovani su revizijski navodi da je vozilo marke "bb" platio tuženi sopstvenim sredstvima, a ovo iz razloga što je u toku postupka utvrđeno da je ovo vozilo stečeno u toku trajanja bračne zajednice, iako je, nakon što je kupljeno u inostranstvu preuzeto po prestanku bračne zajednice, ali je plaćeno sredstvima koja su supružnici stekli za vreme trajanja zajednice života u braku.

Bez uticaja na utvrđenje visine udela supružnika u navedenoj imovini je okolnost što je ovo vozilo plaćeno zaradom dobijenog od rada stovarišta preduzeća "VV" koje je vlasništvo tuženog. Ovo iz razloga što je preduzeće osnovano zajedničkim sredstvima supružnika u toku braka, što je tužilja jedno vreme i radila u preduzeću, a kada nije radila njen doprinos se sastojao u vođenju zajedničkog domaćinstva i angažovanjem u odgajanju zajedničke dece. Stoga ne postoje uslovi za primenu člana 180.stav 5. Porodičnog zakona, prema kojim odredbama veći deo jednog supružnika u sticanju pojedinog prava iz zajedničke imovine se može utvrditi samo ako je to pravo ekonomski samostalno u odnosu na ostala prava iz zajedničke imovine, a supružnik je u sticanju tog prava učestvovao i prihodima od svoje sopstvene imovine. U konkretnom slučaju udeo tužioca u sticanju navedenih putničkih automobila nije veći, jer su parnične stranke zajednički osnovale preduzeće, a tuženi nije učestvovao i prihodima od svoje posebne imovine, pa je pravilan zaključak da je udeo supružnika jednak a u smislu člana 180.stav 2. Porodičnog zakona.

Pravilnom odlukom, a u smislu člana 210.stav 1. Zakona o obligacionim odnosima nižestepeni sudovi su

obavezali tuženog da tužilji isplati 1/2 vrednosti navedenih putničkih vozila, a prema njihovoj vrednosti na dan 15.07.1995. godine, kada je prestala zajednica života parničnih stranaka, sa zakonskom kamatom od 06.06.2005. godine kada je podneta tužba, do isplate.

Ostalim navodima revizije pobija se utvrđeno činjenično stanje, što ne može biti revizijski razlog u smislu člana 398.stav 2. Zakona o parničnom postupku.

Iz iznetih razloga, Vrhovni sud Srbije je na osnovu člana 405.stav 1. Zakona o parničnom postupku odlučio kao u izreci.

Predsednik veća-sudija

Vladimir Tamaš, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

dlj.